

Γιάννης Καλαβριανός: “Οι άνθρωποι θέλουμε τον χρόνο μας και πρέπει να τον απαιτούμε”

 maxmag.gr/synenteukseis/giannis-kalavrianos/

Καστανάρα Μαρία

May 14, 2018

Ανήσυχος, ταλαντούχος και πολυπράγμων, ο **Γιάννης Καλαβριανός** είναι απόφοιτος της Ιατρικής Σχολής και του Τμήματος Θεάτρου της Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ, υποψήφιος διδάκτωρ του ίδιου Τμήματος και εκ των ιδρυτών της **Εταιρείας Θεάτρου Sforaris**. Γνωρίζοντας και την τέχνη του ηθοποιού, τα τελευταία χρόνια έχει σκηνοθετήσει αλλά και γράψει θεατρικά κείμενα τα οποία έχουν βραβευθεί και μεταφραστεί και σε άλλες γλώσσες. Μετά από την πολύ επιτυχημένη πορεία της παράστασης στο **Από Μηχανής Θέατρο**, ο **Γιάννης Καλαβριανός** επιστρέφει στην αγαπημένη γενέτειρα του με την **“Γρανάδα”** μόνο για 9 παραστάσεις, από τις **17 έως τις 27 Μαΐου** στο **Θέατρο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών**.

Επιμέλεια Συνέντευξης: Καστανάρα Μαρία

Πείτε μας λίγα λόγια για τη σύλληψη της ιδέας του έργου. Ποιο ήταν αυτό το ερέθισμα που πυροδότησε την επιθυμία για να επικοινωνήσετε με το κοινό όσα λέγονται και γίνονται στη Γρανάδα;

Βασικό ζήτημα που με απασχολεί από τα φοιτητικά μου χρόνια είναι η διαχείριση του συναισθήματος, ειδικά των ακραίων εκδηλώσεών του. Ήθελα λοιπόν από καιρό να φτιάξω μία παράσταση για την απώλεια, για όλα όσα χάνουμε κατά τη διάρκεια της ζωής μας, από σχέσεις, δουλειές, φίλους, μέχρι αγαπημένα μας πρόσωπα και να ξεκινήσει μία συζήτηση για το πώς μπορούμε να διαχειριστούμε το κενό της απουσίας τους. Το θέμα είναι πολύ προσωπικό, γι' αυτό και απαιτεί λεπτούς χειρισμούς. Αν και είναι κάτι που ασφαλώς μας ενώνει, γιατί όλοι αργά ή γρήγορα τη βιώνουμε, δεν μπορούμε να το διαχειριστούμε όπως τα υπόλοιπα θέματα. Χρειάζεται μεγαλύτερη ευαισθησία και διακριτικότητα, γιατί μιλάμε για κάτι που μας σημαδεύει. Και επειδή το ζητούμενο είναι να προχωρήσουμε, όχι ξεχνώντας, αλλά κουβαλώντας τις απώλειές μας με φροντίδα, μου πήρε αρκετό χρόνο για να διαχειριστώ όλο το υλικό που είχα συγκεντρώσει και να αρχίζω να γράφω.

Η Γρανάδα έχει στο κέντρο της την ιστορία μιας οικογένειας, σύγχρονης μα και ιδιαίτερης. Πώς χτίστηκαν οι χαρακτήρες; Είναι τελείως μυθοπλαστικοί ή συγκεντρώνουν χαρακτηριστικά που έχετε συναντήσει στο ευρύ σας περιβάλλον;

Η Γρανάδα πραγματεύεται την ιστορία μιας οικογένειας και των έξι μελών της, που έχουν καθηλωθεί ύστερα από μία απώλεια. Τους συναντάμε σε μια μεταβατική περίοδο της ζωής τους, κατά την οποία αναγνωρίζουν πως χρειάζονται μία ώθηση για να προχωρήσουν. Είναι άνθρωποι που έχουν κουραστεί να περιμένουν και να μην επικοινωνούν και τώρα είναι η στιγμή για να τα αλλάξουν όλα. Γνώριζα από την αρχή τη δομή της οικογένειας και πως θα αποτελούσαν από έναν πατέρα (Γιώργος Γλάστρας), μία μητέρα (Φιλαρέτη Κομνηνού), τα δύο τους παιδιά (Στέφη Πουλοπούλου και Διαμαντής Αδαμαντίδης), την καθηλωμένη σε αμαξίδιο αδερφή της μητέρας (Έφη Σταμούλη) και τη φίλη του γιου (Αλεξία Μπεζίκη). Οι χαρακτήρες ενός έργου γεννιούνται στην ενδιάμεση περιοχή μυθοπλασίας και πραγματικότητας. Δεν είναι άνθρωποι του περιβάλλοντός μου, άλλωστε δεν κάνω ντοκιμαντέρ, αλλά άνθρωποι που με το ένα ή άλλο χαρακτηριστικό τους συναντώνται στις οικογένειες όλων μας.

Το θέμα της απώλειας κυριαρχεί στο έργο. Βλέπουμε τους ήρωες να παλεύουν με τον φόβο, την πραγματικότητα, τον θάνατο και τη ζωή. Τελικά θέλουν να

προχωρήσουν;

Βασική θεματική του έργου είναι,όπως είπαμε, η διαχείριση μιας απώλειας. Αλλά από τη στιγμή που αυτή έχει αρχίσει να είναι διαχειρίσιμη. Οι άνθρωποι θέλουμε τον χρόνο μας και πρέπει να τον απαιτούμε, ειδικά σε αντίστοιχα οριακές στιγμές. Η οικογένεια αυτή θέλει πια να προχωρήσει και αρχίζει σιγά σιγά να βρίσκει τον τρόπο. Στην πραγματικότητα η Γρανάδα μιλάει μέσω της απώλειας, για τη ζωή και το πόσο σπουδαίο είναι να επενδύουμε στις ανθρώπινες σχέσεις και να τους αφιερώσουμε χρόνο και φροντίδα, που στο τέλος μας επιστρέφεται στο πολλαπλάσιο. Δεν είναι λοιπόν ένα έργο για τον θάνατο, αλλά για την κατάφαση στη ζωή.

Το έργο πραγματεύεται,επίσης, και το θέμα του χρόνου, συνταιριάζει το σύγχρονο με το άχρονο και το διαχρονικό. Ποια είναι η δική σας σχέση με τον χρόνο;

Δε γνωρίζω άνθρωπο που να έχει καλή σχέση με τον χρόνο. Υπάρχουν στιγμές που ο χρόνος δεν περνάει με τίποτε και άλλες που τρέχει άπιαστος. Όλοι αισθανόμαστε πως θα θέλαμε λίγες ακόμη διακοπές και να τελειώσει γρηγορότερα κάτι επώδυνο. Άλλωστε τι είναι ο χρόνος; Πως μπορούμε να τον χρησιμοποιήσουμε επωφελώς και να μην τον σπαταλήσουμε; Πόσες φορές δεν έχουμε πει, ειδικά μετά από τραυματικά γεγονότα, πως θα ζούμε τη ζωή στην κάθε στιγμή της και πως θα λέμε καθημερινά στους αγαπημένους μας πόσο σημαντικοί είναι για εμάς. Και πολύ σύντομα το ξεχνάμε...Ο χρόνος δεν είναι ευθύς, ούτε ίδιας ποιότητας. Αυτό έρχεται να μας υπενθυμίσει στην παράσταση η Λυδία Φωτοπούλου, μέσα από βιντεοσκοπημένους εμβόλιμους μονολόγους, στους οποίους μιλά για τα αστέρια, τις τεράστιες αποστάσεις στο σύμπαν, τη γέννηση, τη φθορά και τον θάνατο και την τελείως διαφορετική αντίληψη του χρόνου, που μπορούμε να έχουμε, αν καταφέρουμε αν βγούμε έστω για λίγο από τον μικρόκοσμό μας.

Οι συμπτώσεις και η αλληλουχία των γεγονότων που τις ακολουθούν θυμίζουν

το φαινόμενο της πεταλούδας. Αν όλα αυτά συμβαίνουν, τι ρόλο παίζουμε εμείς;

Εμείς πρέπει να αποδεχτούμε απλά πως δεν κατέχουμε πλήρως κάθε στιγμή της ζωής μας. Υπάρχουν άπειροι συνδυασμοί περιπτώσεων και άπειρες κατευθύνσεις που αυτή μπορεί να πάρει. Αυτό που μπορούμε να κάνουμε, είναι να εκτιμούμε γρήγορα τις όποιες αλλαγές και να είμαστε έτοιμοι να τις ακολουθήσουμε. Μόνο μένοντας σχετικά μαλακός, μπορεί να αποφύγεις να θρυμματιστείς από μία πιθανή σύγκρουση.

Φιλοσοφικά ερωτήματα, ιστορικά στοιχεία, συμπαντικές θεωρίες. Το κείμενο της Γρανάδας μαρτυρά την επίδραση μιας ευρύτατης μελέτης επιστημών που αποδεικνύει το πολύπλευρο αναγνωστικό ενδιαφέρον σας. Παρόλα αυτά, τι προτιμάτε περισσότερο να διαβάζετε και ποιον θα χαρακτηρίζατε τον αγαπημένο σας συγγραφέα;

Το ενδιαφέρον μου αλλάζει και εστιάζεται σε διαφορετικά πεδία, ανάλογα με την εποχή της ζωής μου. Έχω φτάσει να διαβάζω ταξιδιωτικούς οδηγούς. Σταθερά διαβάζω ποίηση. Δεν υπάρχει ένας αγαπημένος συγγραφέας. Υπάρχουν κάποιοι που ενώ με είχαν συγκλονίσει στην εφηβεία μου, τώρα με αφήνουν αμήχανο, μην έχοντας καταφέρει να ξαναβρώ τους λόγους που είχα συντονιστεί μαζί τους στο παρελθόν.

Συγγραφέας και σκηνοθέτης. Η συγγραφή του έργου είναι και μια ταυτόχρονη νοητική διαδικασία; Ή λειτουργεί αντίστροφα; Είναι οι εικόνες που γίνονται λέξεις;

Λέξεις γίνονται τα πάντα. Εικόνες, αναμνήσεις, μυρωδιές, πίνακες... Το ζήτημα είναι να καταφέρεις με τον λόγο να μεταφέρεις το άπιαστο μεγαλείο της ζωής και να δώσεις μία έντεχνη απόπειρα αναπαράστασής της. Γνωρίζοντας όμως εκ των προτέρων πως στον αγώνα αυτό κερδισμένη βγαίνει πάντα η ζωή.

Μέσα από τις πρόβες, αρχικά, και τις παραστάσεις, στη συνέχεια, άλλαξε κάτι σε σχέση με την αρχική σκηνοθετική ιδέα;

Το κείμενο της παράστασης δόθηκε στους ηθοποιούς την ημέρα της πρώτης ανάγνωσης. Δεν ήθελα να το κάνω νωρίτερα, για να δω επί τόπου, τις πρώτες αντιδράσεις τους. Κατά τη διάρκεια των δοκιμών, ακριβώς επειδή το έργο πραγματεύεται κάτι που μας ακουμπάει έτσι κι αλλιώς όλους, οι συντελεστές μοιράστηκαν προσωπικές ιστορίες και εμπειρίες. Η αρχική λοιπόν ιδέα, υποστηρίχθηκε και πάτησε πάνω στην κατάθεση του καθενός. Η ιδέα δεν άλλαξε, το κείμενο παρέμεινε ως είχε, αλλά ο συνολικός κόσμος της παράστασης επενδύθηκε από την υπεραξία που δίνει πάντα το μοίρασμα και η αλληλοκατανόηση της εμπειρίας.

Η Γρανάδα έρχεται στη Θεσσαλονίκη μόνο για 9 παραστάσεις, από τις 17 έως τις 27 Μαΐου στο Θέατρο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών. Τι ακολουθεί στη συνέχεια;

Τον Αύγουστο θα παρουσιάσουμε στο Φεστιβάλ Φιλίππων, στο Εργαστήριο Αρχαίου Δράματος, μία εργασία πάνω στον μύθο του Βελλεροφόντη, χρησιμοποιώντας τους σωζόμενους στίχους της τραγωδίας του Ευριπίδη και τις αναφορές άλλων έργων. Θα συμμετέχουν συνολικά 7 καλλιτέχνες, ηθοποιοί, μουσικοί και χορευτές. Η Γρανάδα θα επαναληφθεί στην Αθήνα από τον Οκτώβριο και τον Ιανουάριο θα παρουσιάσουμε την καινούρια μας παράσταση που θα είναι κωμωδία.

Γρανάδα

του Γιάννη Καλαβριανού

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Κείμενο-Σκηνοθεσία: Γιάννης Καλαβριανός

Σκηνικά: Ευαγγελία Θεριανού

Κοστούμια: Ιωάννα Τσάμη

Φωτισμοί: Αλέκος Αναστασίου

Μουσική: Άγγελος Τριανταφύλλου

Βίντεο: Πάτροκλος Σκαφίδας

Επιμέλεια κίνησης: Αλεξία Μπεζίκη

Βοηθός σκηνοθέτη: Αναστασία Μποζοπούλου

Βοηθός ενδυματολόγου: Ιφιγένεια Νταουντάκη

Βοηθός σκηνογράφου: Λυδία Τσάτσου

Ιστορικός σύμβουλος: Ελένη Δρίβα

Φωτογραφίες: Ελίνα Γιουνανλή

Οπτική ταυτότητα – Σχεδιασμός αφίσας: Σάκης Στρισιδής

ΠΑΙΖΟΥΝ

Φιλαρέτη Κομνηνού, Έφη Σταμούλη, Γιώργος Γλάστρας, Στέφη Πουλοπούλου, Αλεξία Μπεζίκη, Διαμαντής Αδαμαντίδης

Σε video, στον ρόλο της Ιωάννας της Τρελής: Λυδία Φωτοπούλου

Παρόμοια άρθρα που μπορεί να σ'ενδιαφέρουν:

- [«ΓΡΑΝΑΔΑ», στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος](#)
- [Οι Ηλίθιοι στο Δημοτικό Θέατρο Καλαμαριάς «Μελίνα Μερκούρη» από το ΚΘΒΕ](#)
- [ΑΘΗΝΑ: Γρανάδα, στο Από Μηχανής Θέατρο](#)
- [«ΓΡΑΝΑΔΑ» του Γιάννη Καλαβριανού στο Από Μηχανής Θέατρο](#)
- [Αθήνα: «ΓΡΑΝΑΔΑ» του Γιάννη Καλαβριανού, από 31/1](#)

Εβδομαδιαία ενημέρωση απο το maxmag στο email σου

Η ενημέρωση σου, για όλα τα θέματα, επί παντός επιστητού, είναι προτεραιότητα για μας στο MAXMAG. Αυτός είναι κ ο λόγος, για τον οποίο κάθε εβδομάδα οι συντάκτες μας θα επιλέγουν τα 15 σημαντικότερα άρθρα, από όλες τις στήλες του περιοδικού και θα φροντίζουμε να τα λαμβάνεις απευθείας στο email σου. Όλες οι σημαντικές ειδήσεις θα σε περιμένουν να τις ανοίξεις. Το μόνο που χρειάζεται να κάνεις είναι μια εγγραφή στο Newsletter μας. Τι περιμένεις λοιπόν;

FOLLOW

[Follow @maxmaggr](#)